

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4Co/359/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3717201515
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 06. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Anderlová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2018:3717201515.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ivety Anderlovej a sudkýň JUDr. Olgy Lichnerovej a JUDr. Alice Beňovej v spore žalobcu M. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. A., W. XX proti žalovanému W. E. B., s.r.o., J. XX XXX XXX, so sídlom A., W. XX, zastúpeného P. kanceláriou Q.. P. E., s.r.o., so sídlom A., K. XX, o určenie neplatnosti právnych úkonov, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Y. súdu Považská Bystrica zo dňa 28. júna 2017 č. k. 7Csp/26/2017-70, takto

rozhodol:

Napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

Žalobca **n e m á** nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. určil, že úver vyplývajúci zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 21.05.2015 sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Výrokom II. určil, že ustanovenia o zmluvnej pokute uvedené v článku 8 bod 8.1 zmluvy o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 21.05.2015 sú neplatné. Výrokom III. určil, že Dohoda o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) dlžníka č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 21.05.2015 je neplatná. Výrokom IV. určil, že Dohoda o poskytovaní služieb č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 21.05.2015 je neplatná. Výrokom V. určil, že Rozhodcovská zmluva č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 21.05.2015 je neplatná. Výrokom VI. rozhodol, že žalobcovi nárok na náhradu trov konania nepriznal. Vychádzal zo zistenia, že na základe žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/ Zmluvy o revolvingovom úvere (ďalej len „zmluva“) podpísanej žalobcom dňa 20.05.2015 a žalovaným dňa 21.05.2015 č. XXXXXXXXXXXX žalovaný poskytol žalobcovi úver vo výške 630 eur. Žalobca sa zaviazal tento splatiť v 42 mesačných splátkach po 19,74 eur (vrátane úrokov), celková splátka 34,37 eur. Celková čiastka, ktorú mal žalobca zaplatiť bola 892,08 eur, RPMN bola stanovená na 37,67 %, ročná úroková sadzba 17,42 %. Taktiež bol dohodnutý poplatok za poskytnutie úveru vo výške 63 eur. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli Zmluvné dojednania Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia s.r.o.. Podľa čl. 8 bodu 8.1 v prípade omeškania dlžníka s úhradou mesačnej splátky alebo jej časti alebo záväzku podľa dohody o poskytovaní služieb, ak bude uzavretá, je dlžník povinný zaplatiť veriteľovi zmluvnú pokutu vo výške 0,04 % dlžnej sumy za každý deň omeškania (t.j. 14,6 % p.a.). Dňa 21.05.2015 strany sporu uzatvorili aj Dohodu o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) dlžníka č. 850015709, podľa ktorej jej uzavretie je dobrovoľné, nie je podmienkou uzavretia zmluvy o revolvingovom, úvere a dlžník má možnosť odmietnuť jej uzavretie tým, že ju nepodpíše. Ďalej strany sporu uzatvorili dňa 21.05.2015 Dohodu o poskytovaní služieb č. XXXXXXXXXXXX, predmetom ktorej bolo poskytovanie služieb k uzavretej zmluve o revolvingovom úvere, kde poskytovateľ má postavenie veriteľa a zákazník postavenie dlžníka. Dohoda zakladá právo zákazníka na využívanie služieb a povinnosť uhradiť odplatu. Taktiež strany sporu uzatvorili dňa 21.05.2015 rozhodcovskú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX, podľa ktorej akékoľvek spory, nezrovnalosti alebo nároky medzi zmluvnými stranami

budú riešené cestou príslušného súdu v súdnom konaní alebo v rozhodcovskom konaní pred niektorým zo stálych rozhodcovských súdov uvedených v zmluve. Vzhľadom na to, že žalobca sa domáhal určenia neplatnosti Dohody o poskytovaní služieb a Dohody o zrážkach zo mzdy a rozhodcovskej zmluvy a určenia, že zmluva o revolvingovom úvere je bezúročná a bez poplatkov, súd v prvom rade skúmal prípustnosť uvedenej žaloby v zmysle § 137 Civilného sporového poriadku. Súd skúmal naliehavý právny záujem žalobcu na takomto určení. Keďže je nepochybné, že zmluva o revolvingovom úvere a s ňou súvisiace dohody sú stále platné (úver nebol vyhlásený za predčasne splatný) a žalobca sa nedomáha v danom konaní aj splnenia povinnosti, teda vydania bezdôvodného obohatenia, mal súd za to, že v zmysle uvedeného existuje u žalobcu naliehavý právny záujem na predmetných určeníach. Zmluva o revolvingovom úvere je nepochybne zmluvou o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch. Tento zákon účinný v čase uzatvorenia zmluvy ustanovoval v § 9 podstatné náležitosti spotrebiteľskej zmluvy, a to že zmluva musí okrem iného obsahovať konečnú splatnosť úveru a výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov pod následkom bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru v prípade ich absencie. Preskúmaním zmluvy uzatvorenej stranami sporu mal súd za preukázané, že vyššie uvedené údaje v zmluve absentujú. Ako termín konečnej splatnosti je uvedený iba údaj 42 mesiacov, pričom súd mal za to, že termín konečnej splatnosti musí byť vyjadrený konkrétnym dátumom a nie len udalosťou závislou od vôle zmluvnej strany. Hoci termín konečnej splatnosti vyplýva z oznámenia žalovaného o schválení úveru, toto oznámenie nemožno považovať za zmluvu a nie je ani jej súčasťou. Rovnako v zmluve nie sú uvedené aká časť z každej jednotlivkej splátky bude započítaná na istinu, aká časť na úroky a iné poplatky a opätovne táto skutočnosť vyplýva iba z oznámenia. Na základe uvedeného súd dospel k záveru, že v zmluve chýbajú podstatné náležitosti vyžadované zákonom a z toho dôvodu vo výroku rozsudku vyhlásil, že v zmysle § 11 uvedeného zákona je zmluva bezúročná a bez poplatkov. Súd ďalej skúmal ustanovenie o zmluvnej pokute uvedené v čl. 8 bod 8.1 zmluvy a dospel k záveru, že toto ustanovenie je neplatné. Vzhľadom na to, že súd ustálil, že vzťah medzi stranami sporu je vzťahom spotrebiteľským, musia byť zmluvné podmienky individuálne dojednané. V danom prípade žalovaný ponúka svoje služby spotrebiteľom prostredníctvom štandardných zmlúv, ktoré má vopred pripravené a v ktorých spotrebiteľia zmluvné podmienky nemôžu nijakým spôsobom ovplyvniť. Ustanovenie o zmluvnej pokute bolo obsiahnuté v zmluve, ktorá je štandardnou formulárovou zmluvou, bez možnosti ovplyvnenia obsahu tohto dojednania žalobcom ako spotrebiteľom. Dôkazné bremeno preukázať, že dojednanie o zmluvnej pokute bolo individuálne dojednané bolo na žalovanom, v tomto konaní takéto zmluvné dojednanie žalovaný nepreukázal, preto v zmysle § 53 ods. 2 OZ, sa predmetná zmluvná podmienka nepovažuje za individuálne dojednanú. Vzhľadom na uvedené súd dospel k záveru, že zmluvné dojednanie o zmluvnej pokute ako individuálnej nedojednanej zmluvnej podmienke je neprijateľnou zmluvnou podmienkou a z uvedeného dôvodu podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neplatnou. Ako už vyššie súd ustálil, vzťah založený zmluvou o revolvingovom úvere je vzťahom spotrebiteľsko-právnym, a teda že uvedená zmluva spĺňa náležitosti spotrebiteľskej zmluvy v zmysle zákonných definícií jednak § 53 ods. 1 a nasl. Občianskeho zákonníka a jednak aj v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, platného sa účinného v čase dojednania predmetnej zmluvy, je potrebné vzťah založený zmluvou hodnotiť cez príslušnú právnu úpravu prijatú na ochranu spotrebiteľa. Akákoľvek dohoda v spotrebiteľskej zmluve, ktorá zhoršuje postavenia spotrebiteľa alebo ktorou sa spotrebiteľ vopred vzdáva svojich práv, nie je možná. Spotrebiteľské zmluvy by mali byť vyvážené a nemožno akceptovať, aby spotrebiteľ mal menej práv ako dodávateľ. Niet pochýb o tom dohoda o zrážkach zo mzdy, vzhľadom na jej formulárové znenie nemá charakter individuálne dojednaných zmluvných ustanovení, ktorých obsah by žalobca mohol prípadne ovplyvniť. (§ 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Predmetná dohoda o zrážkach zo mzdy tak ako je naformulovaná nespĺňa podmienku, že nesmie spôsobovať značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Medzi neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve podľa § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka patria okrem iného aj ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku, (§ 53 ods. 4 písm. k/ Občianskeho zákonníka), obmedzujú spotrebiteľovi prístup k dôkazom alebo ukladajú spotrebiteľovi povinnosti niesť dôkazné bremeno, ktoré by podľa práva, ktorým sa riadi zmluvný vzťah, mala niesť iná zmluvná strana, (§ 53 ods. 4 písm. l/ Občianskeho zákonníka) a ktoré oprávňujú dodávateľa rozhodnúť o tom, že jeho plnenie je v súlade so zmluvou, alebo ktoré priznávajú právo zmluvu vykladať iba dodávateľovi, (§ 53 ods. 4 písm. o/ Občianskeho zákonníka). Práve uvedená Dohoda o zrážkach zo mzdy umožňuje obísť tieto vyššie uvedené neprijateľné podmienky, keďže iba jej predložením zamestnávateľovi žalobcu a oznámením výšky jeho dlhu podľa vlastného uváženia žalovaného, je zamestnávateľ povinný vykonávať zrážky zo mzdy žalobcu bez toho, aby uvedená žalovaným požadovaná pohľadávka voči žalobcovi prešla súdnym

prieskumom jej oprávnenosti. V danom prípade je nepochybné, že na základe predmetnej Dohody o zrážkach zo mzdy došlo k realizácii plnení v prospech žalovaného. Ako vyplýva zo samotného znenia Dohody o zrážkach zo mzdy, zamestnávateľ spotrebiteľa je povinný tieto splátky a teda zrážky zo mzdy vykonávať v prospech veriteľa až do doby, kým veriteľ zamestnávateľovi písomne oznámi, že všetky jeho pohľadávky, vzniknuté na základe alebo v súvislosti so Zmluvou o revolvingovom úvere, sú splatené a teda do vyplatenia všetkých úverov, prípadných revolvingov s príslušenstvom, zmluvných pokút a nákladov súdnych /rozhodcovských konaní, ak vznikli preukázateľne. Je teda možné, že v rámci takto žalovaným vyčíslenej pohľadávky sa môžu ocitnúť aj nároky, ktoré sú sporné a ktorých spornosť je takto vyňatá zo súdneho prieskumu. Súd konštatoval, že predmetná dohoda o zrážkach zo mzdy umožňuje žalovanému obchádzať účinnú justičnú kontrolu a z toho dôvodu ju súd považoval za neprijateľnú zmluvnú podmienku a z uvedeného dôvodu podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka za neplatnú. Súd prvej inštancie tiež skúmal platnosť Dohody o poskytovaní služieb č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 21.05.2015 a dospel k záveru, že je neplatná. Dohoda o poskytovaní služieb bola uzavretá v ten istý deň a pod tým istým číslom ako Zmluva o revolvingovom úvere a hoci bola uzavretá na samostatnej listine, ako samostatný právny úkon, to ešte neodôvodňuje záver, že táto dohoda bola individuálne dohodnutá v tom slova zmysle, že svedčí o slobodnej vôli dlžníka pristúpiť na takéto osobitné zmluvné podmienky, ako tvrdí žalovaný. Dohoda o poskytovaní služieb má povahu formulára obdobného tomu, ktorého prostredníctvom zmluvné strany uzavreli samotnú Zmluvu o revolvingovom úvere, pričom dlžníkovi (žalobcovi) bola predložená na podpis spolu so Zmluvou o revolvingovom úvere. Nie je zjavné, či dlžník (žalobca) pochopil význam a zmysel Dohody o poskytovaní služieb, služieb, ktoré úzko a bezprostredne súvisia so Zmluvou o revolvingovom úvere, či dlžníkovi boli poskytnuté jasné a zrozumiteľné informácie o jej obsahu. Uvedené okolnosti súvisiace s uzavretím zmluvného vzťahu nemožno zneužívať k záverom o individuálnom vyjednaní - že dlžník mal možnosť voľby prijať alebo neprijať návrh na uzavretie aj tejto Dohody o poskytovaní služieb. Tvrdenie žalovaného, že „ak by žalobca nemal záujem o podpis akéhokoľvek dokumentu, potom ho podpísať nemusel“, je arbitrárne. Na základe uvedených skutočností súd vyhlásil Dohodu o poskytovaní služieb č. 8500115709 zo dňa 21.05.2015 ako neprijateľnú zmluvnú podmienku za neplatnú. Súd prvej inštancie tiež skúmal platnosť rozhodcovskej zmluvy a dospel k záveru, že táto je dojednaná neplatne. Cieľom rozhodcovskej zmluvy/doložky je dosiahnuť prejednanie veci pred rozhodcom alebo rozhodcovským súdom, teda prejednanie prípadného sporu arbitrom - rozhodcom ako súkromnou osobou, na ktorého zmluvné strany delegovali takúto právomoc. Ak teda rozhodcovská zmluva nebola osobitne spotrebiteľom vyjednaná, ale vyplýva zo štandardnej zmluvy a teda vyplýva zo vzťahu fakticky nerovnovážneho, obavy, že slabšia strana si svoj osud v závažnej veci, akou je prípadný neskorší rozhodcovský proces, nedokáže náležite naplánovať, sú plne namieste. V súvislosti s rozhodcovskou zmluvou č. XXXXXXXXXXXX súd ďalej uviedol, že v danej veci uzavreli účastníci rozhodcovskú zmluvu, ktorá znemožňuje spotrebiteľovi - žalobcovi vyriešiť prípadný spor medzi účastníkmi inak, ako v rozhodcovskom konaní. Rozhodcovská zmluva je síce uzavretá samostatne, avšak je formulárová, do ktorej sa dopĺňajú len údaje o žalobcovi a o úverovej zmluve, bez možnosti spotrebiteľa ovplyvniť jej obsah. Na základe uvedených skutočností súd dospel k záveru, že predmetná rozhodcovská zmluva nebola dojednaná individuálne. Na základe tejto rozhodcovskej doložky spotrebiteľ ešte pred vznikom akéhokoľvek sporu stráca právo brániť sa voči takýmto nárokom veriteľa na všeobecnom súde v mieste svojho bydliska. Výber osoby rozhodcu, resp. rozhodcovského súdu pritom uskutočnil jednostranne sám veriteľ, ktorý zostavil znenie rozhodcovskej doložky vo svojej vopred pripravenej formulárovej zmluve. Súd vyslovil názor, že o nekalú zmluvnú podmienku ide aj vtedy, ak spotrebiteľ má podľa nej možnosť vybrať si medzi rozhodcovským a štátnym všeobecným súdom, ale ak by sa podľa takejto doložky začalo rozhodcovské konanie na návrh dodávateľa (veriteľa), spotrebiteľ by bol nútený podrobiť sa rozhodcovskému konaniu. Vychádzajúc z komplexnej úpravy rozhodcovskej doložky je potom potrebné považovať takúto rozhodcovskú doložku v celosti za neprijateľnú podmienku a to aj v nadväznosti na judikatúru Súdného dvora EÚ (C-240/98 až C-244/98, C-40/08, C-473/00, C-243/08, C-168/05). Na základe uvedených skutočností súd vyhlásil Rozhodcovskú zmluvu č. 8500115709 zo dňa 21.05.2015 ako neprijateľnú zmluvnú podmienku za neplatnú. O trovách konania rozhodol súd podľa § 255 CSP a žalobcovi ako strane sporu, ktorá mala vo veci plný úspech priznať náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie a bránenie práva proti žalovanému ako strane sporu, ktorá vo veci úspech nemala. Keďže žalobcovi žiadne trovy nevznikli, súd rozhodol tak, že mu ich náhradu nepriznal.

2. Proti tomuto rozsudku súdu prvej inštancie v celom rozsahu podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný. Dôvodil tým, že podľa § 365 ods. 1 písm. b/ CSP súd nesprávnym postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý

proces, že podľa § 365 ods. 1 písm. d/ CSP konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že podľa § 365 ods. 1 písm. h/ CSP rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, pretože súd rozhodol na základe nepríslušnej právnej normy. K výroku rozsudku o určení, že Zmluva o revolvingovom úvere je bezúročná a bez poplatkov uviedol, že súd prvej inštancie dospel k nesprávnemu záveru o tom, že Zmluva o revolvingovom úvere neobsahuje údaj o termíne konečnej splatnosti úveru. Podľa ods. 13 Zmluvy o revolvingovom úvere zo dňa 21.05.2015 riadnym vyplnením a riadnym podpisom tejto žiadosti/zmluvy všetkými zúčastnenými stranami uzatvoril veriteľ s dlžníkom zmluvu o revolvingovom úvere, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú zmluvné dojednania na zadnej strane tejto žiadosti/zmluvy. Poukázal na to, že Zmluva o revolvingovom úvere je tvorená ustanoveniami nachádzajúcimi sa na jej lícnej strane listiny a tiež zmluvnými dojednania nachádzajúcimi sa rubovej strane tej istej listiny. Zároveň obsah zmluvy tvoria aj prílohy, ktoré v zmysle čl. 7, ods. 7.1 zmluvných dojednaní sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy. V zmysle uvedeného mal žalovaný za to, že oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi predstavuje nielen potvrdenie akceptácie predloženého návrhu zmluvy (v podobe žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru), ale je aj súčasťou zmluvy ako takej. V zmysle čl. 7, ods. 7.1 zmluvných dojednaní predstavuje toto oznámenie neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Na podporu svojho tvrdenia poukázal na rozsudok Krajského súdu v Prešove č.k. 13Co/11/2014-166. Z napádaného rozsudku nevyplýva žiadny dôvod, podľa ktorého by oznámenie veriteľa nemalo predstavovať súčasť zmluvy. Súd prvej inštancie v tomto smere neuviedol žiadne odôvodnenie, uvádza len strohé konštatovanie, ktoré je však samo o sebe nepreskúmateľné. Vyslovil názor, že súd prvej inštancie neuviedol žiadne skutkové ani právne dôvody, v zmysle ktorých by bolo možné prijať záver o tom, že Zmluva o revolvingovom úvere neobsahuje údaj o konečnej splatnosti. Nesúhlasil s názorom súdu prvej inštancie, že zmluva neobsahuje údaj o tom, aká časť z každej jednotlivej splátky pripadá na istinu, úroky a iné poplatky. Súd prvej inštancie neoznačil žiadnu právnu normu, ktorá by takéto niečo povinne ukladala a vyžadovala. Náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere určuje smernica Rady 2008/48/ES, ktorá bola implementovaná do právneho poriadku SR zákonom č. 129/2010 Z.z.. V prípade ak sa členský štát v rámci vnútroštátnej úpravy implementácie odchýli od smernice, prichádza do úvahy nepriamy účinok smernice. Podstata nepriameho účinku smernice spočíva v tom, že súd členského štátu má povinnosť vykladať vnútroštátne právo v súlade so smernicou. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ vo veci Pfeiffer (C-397/01 až C-403/01) body 115 a 116. Na základe toho potom pri posúdení, či zmluva má alebo nemá predpísané náležitosti je nutné vychádzať zo smernice. To platí o to viac, že aj samotný Súdny dvor EÚ vo veci C-42/15 v bode 57 výslovne uvádza, že je nepochybné, že v zmysle čl. 10 ods. 2 písm. u/ tejto smernice zmluva o úvere musí stručne a zrozumiteľne uvádzať, prípadne iné zmluvné ustanovenia a podmienky. Cieľom tohto ustanovenia je však stanoviť povinnosť zahrnúť do zmluvy vyhotovenej písomne alebo inom trvalom nosiči akékoľvek ustanovenia a akúkoľvek povinnosť, ktoré sa dohodli medzi zmluvnými stranami v rámci ich úverového zmluvného vzťahu. V bode 58 je konštatované, že uvedené ustanovenie by sa nemalo vykladať tak, že oprávňuje členské štáty, aby vo svojej vnútroštátnej úprave stanovili povinnosti zahrnúť do zmluvy o úvere iné náležitosti, než sú tie, ktoré vymenúva čl. 10 ods. 2 uvedenej smernice. Mal za to, že zmluva obsahuje všetky náležitosti a závery súdu prvej inštancie sú neopodstatnené. Rozhodnutie súdu prvej inštancie o určení, že ustanovenie o zmluvnej pokute uvedené v čl. 8 bod 8.1 Zmluvy o spotrebiteľskom úvere typu č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 21.05.2015 je neplatné uviedol, že považuje rozhodnutie v tejto časti za arbitrárne a svojvoľné, nepreskúmateľné a v rozpore so zákonom. Konajúci súd pri svojom rozhodovaní vôbec nevzal do úvahy ust. § 53b ods. 1 Občianskeho zákonníka a jeho vykonávanie ustanovenia v § 3a Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z.. Uvedené zákonné ustanovenia, ktoré sú lex specialis vo vzťahu k ust. § 53 Občianskeho zákonníka súd prvej inštancie vôbec nepoužil. Zákom bola presne stanovená maximálna výška sankcií. S touto zákonnou úpravou je úprava v Zmluve o spotrebiteľskom úvere v súlade. Závery súdu odporujú podstate a zmyslu právnej úpravy neprijateľnej podmienky. K výroku rozsudku o určení, že Dohoda o zrážkach zo mzdy je neplatná uviedol, že zákonná úprava Dohody o zrážkach zo mzdy podmienku predchádzajúceho posúdenia pohľadávky, ktorá sa má uhradiť zrážkami zo mzdy nikde nedefinuje. Ani zákonom č. 102/2014 Z.z., ani zákonom č. 438/2015 Z.z. nebolo určené, že podmienkou na uzavretie alebo využitie dohody o zrážkach zo mzdy je to, aby uspokojovaný nárok bol najskôr posúdený súdom. Súd prvej inštancie, ako dôvod neprijateľnosti uvádza skutočnosť, ktorá nemá oporu v zákone. Zákonnú úpravu nie je možné meniť ani jej výkladom, pretože v takom prípade nejde o interpretáciu zákona, ale o nových požiadaviek vo vzťahu k platnosti právneho úkonu, a teda zmena rozhodnutia zákonodarcu, lebo ten definuje podmienky platnosti úkonu a jeho realizácie. Dôvodil, že pri uzatváraní Dohody o zrážkach zo mzdy postupoval podľa zákonnej úpravy a už vôbec nemohol ani len predpokladať, že niekedy v budúcnosti nejaký súd vysloví, že na uzavretie Dohody o zrážkach zo mzdy by mala byť splnená ďalšia podmienka, povinnosť

alebo predpoklad. Tvrdil, že rozhodnutie súdu o určení neplatnosti Dohody o zrážkach zo mzdy ako neprijateľnej zmluvnej podmienky je v rozpore so zákonom a súd prekročil oprávnenie vyplývajúce mu z Ústavy SR. K výroku rozsudku o určení, že Dohoda o poskytovaní služieb č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 21.05.2015 je neplatnou, namietal, že súd svoje rozhodnutie nezdôvodnil žiadnou skutočnosťou, na základe ktorej by bola preukázaná dôvodnosť záveru o tom, že ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku. Rozsudok neobsahuje v tomto smere nič, teda žiadnu dokázanú skutočnosť svedčiacu o nerovnováhe. Ďalej namietal záver súdu prvej inštancie o neplatnosti Rozhodcovskej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 21.05.2015. Uviedol, že rozsudok v tomto výroku porušuje Občiansky zákonník, zák. č. 244/2002 Z.z. a aj zák. č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní. Z rozsudku vyplýva, že označené zákony nepoužil buď vôbec, alebo nesprávne. Podstatná skutočnosť je, že zák. č. 335/2014 Z.z. platný a účinný v čase rozhodovania súdu predpokladal, že rozhodcovské konanie môže byť začatá aj voči spotrebiteľovi. Zo žiadneho ustanovenia nevyplýva, že dojednanie a uzavretie spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy má byť podmienené, alebo dovolené len vtedy, ak dodávateľ nemôže podať žalobu ako prvý. Zákonná úprava teda výslovne počítá s poučením voči spotrebiteľovi, že rozhodcovské konanie bude voči nemu začaté. Zároveň vyžaduje, aby poučenie bolo písomné. To splnené bolo a žalobca ani v konaní nepreukázal, že by si poučenie nemohol prečítať. Citoval ust. § 25 ods. 1, ods. 3, § 28 ods. 5 zák. č. 335/2014 Z.z., z ktorých vyplýva, že žalobcom môže byť ktorákoľvek strana rozhodcovskej zmluvy. Je zároveň nesporné, že v prípade, ak je žalovaným spotrebiteľ, potom Stály rozhodcovský súd má osobitnú poučovaciu povinnosť. Poučenie podľa prílohy č. 2 je výslovne označené ako poučenie pre spotrebiteľa v pozícii žalovaného. Z toho vyplýva, že začatie rozhodcovského konania dodávateľom neodporuje žiadnemu zákonu a preto nejde o protiprávnu skutočnosť. Z týchto dôvodov právne závery súdu prvej inštancie vo výroku o neplatnosti a neprijateľnosti rozhodcovskej zmluvy nemajú oporu v zákone. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil a žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol.

3. Žalobca v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovaného navrhol napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť. Mal za to, že zmluva o úvere neobsahuje obligatórne náležitosti v zmysle ust. § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase podpisu zmluvy, následkom čoho je daný úver bezúročný a bez poplatkov. Oznámenie veriteľa o schválení úkonu predstavuje jednostranný právny úkon žalovaného, ku ktorému nepristúpil, keďže na tomto dokumente chýba jeho podpis. Pokiaľ v zmluve o úvere nie je uvedený termín konečnej splatnosti úveru, považuje sa poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov a nič na tom nemení ani skutočnosť, že tento údaj je následne uvedený v oznámení veriteľa o schválení úveru. Na podporu svojich tvrdení poukázal na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 17Co/2/2015 zo dňa 14.07.2015. Ďalej uviedol, že zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch sankcionuje neuvedenie, čo i len jednej z obligatórnych náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 uvedeného zákona, že daná úverová zmluva bude bezúročná a bez poplatkov. Mal za to, že zmluvná pokuta je jednoznačne neprijateľnou zmluvnou podmienkou, pretože nebola individuálne dojednaná a spôsobuje hrubú nerovnováhu vo vzájomných právach a povinnostiach zmluvných strán. V máji 2015 bola sadzba úrokov z omeškania v právnych vzťahoch vzniknutých po 01.02.2013 vo výške 5,05 %. V danom prípade súčet zmluvnej pokuty vo výške 14,60% a úroku z omeškania vo výške 5,05 % predstavuje sumu 19,65%, čo je suma väčšia ako trojnásobok úrokov z omeškania vo výške 15,15 %. Zmluvná pokuta je teda aj z tohto dôvodu neplatná pre rozpor so zákonom. Pokiaľ ide o Dohodu o zrážkach zo mzdy, táto ako súčasť zmluvy bola predložená na vopred vytlačenej formulári bez možnosti ovplyvnenia jej obsahu, takáto Dohoda o zrážkach zo mzdy predstavuje hrubú nerovnováhu vo vzájomných právach a povinnostiach zmluvných strán a preto ju možno tiež považovať za neprijateľnú zmluvnú podmienku. V tejto súvislosti poukázal na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17Co/257/2016. Ďalej uviedol, že Dohoda o poskytovaní služieb je uzavretá v rozpore s dobrými mravmi, pretože na jej základe mu boli vnútené služby, o ktoré vôbec nežiadal a ide o záväzok spotrebiteľa zaplatiť za niečo, čo mu ani nebolo dodané. Pokiaľ ide o rozhodcovskú zmluvu, napriek tomu, že táto spĺňa obsahové náležitosti v zmysle zák. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, možnosť voľby medzi všeobecným súdom a rozhodcovským súdom je len iluzórna, konanie na rozhodcovskom súde iniciuje vždy veriteľ a po podaní žaloby sa spotrebiteľ musí podriadiť rozhodcovskému konaniu. Taktiež žalovaný nepreukázal individuálne dojednanie rozhodcovskej zmluvy. Na základe uvedeného považoval rozhodcovskú zmluvu za neplatnú.

4. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 379 a § 380 CSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP (keď nebolo potrebné zopakovať alebo doplniť

dokazovanie, ani to nevyžadoval dôležitý verejný záujem) v spojení § 219 ods. 3 CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

5. Odvolací súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce námietky, ktoré boli v odvolaní žalovaným vznesené a v plnom rozsahu sa stotožňuje so skutkovými i právnymi závermi súdu prvej inštancie v danej veci. Z daného titulu si odvolací súd osvojil dôvody napadnutého rozsudku a v podrobnostiach na ne v zmysle § 387 ods. 2 CSP odkazuje. K odvolacím námietkach žalovaného uvádza nasledovné:

6. Súd prvej inštancie sa v danej veci správne zaoberal v prvom rade otázkou naliehavého právneho záujmu žalobcu na požadovanom určení, túto otázku vyhodnotil vo vzťahu ku každému z požadovaných určení a tiež s ohľadom na vzájomný vzťah navrhnutých určovacích výrokov za správny. Keďže je nepochybné, že zmluva o revolvingovom úvere a s ňou súvisiace dohody sú stále platné a žalobca sa nedomáha v danom konaní aj splnenia povinnosti, dospel k správne právnemu záveru, že na strane žalobcu existuje naliehavý právny záujem na požadovanom určení.

7. Odvolací súd považuje za správny právny záver súdu prvej inštancie, že právny vzťah žalobcu a žalovaného založený Zmluvou o revolvingovom úvere zo dňa 21.05.2015 č. XXXXXXXXXXXX je potrebné posudzovať ako spotrebiteľský vzťah podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a podľa zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy. To znamená, že predmetná zmluva nesmie obsahovať ustanovenia, ktoré by spôsobovali značnú nerovnováhu v právach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a to neprijateľné podmienky. Súd prvej inštancie konštatoval, že v čase uzatvorenia zmluvy ustanovoval § 9 zák. č. 129/2010 Z.z. podstatné náležitosti spotrebiteľskej zmluvy a to, že zmluva okrem iného musí obsahovať konečnú splatnosť úveru pod následkom bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru v prípade jej absencie. Preskúmaním zmluvy mal za preukázané, že tento údaj v zmluve absentuje. Ako termín konečnej splatnosti je uvedený iba údaj 42 mesiacov, pričom súd mal za to, že termín konečnej splatnosti musí byť vyjadrený konkrétnym dátumom a nie len udalosťou závislou od vôle zmluvnej strany. Hoci termín konečnej splatnosti vyplýva z oznámenia žalovaného o schválení úveru, toto oznámenie nemožno považovať za zmluvu a nie je ani jej súčasťou.

8. Žalovaný v podanom odvolaní namieta nesprávny právny záver súdu prvej inštancie o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru pre absenciu údajov o konečnej splatnosti úveru s poukazom na to, že uvedený údaj vyplýva z oznámenia veriteľa o schválení úveru, ktoré je súčasťou Zmluvy o revolvingovom úvere.

9. Podľa § 9 ods. 2 písm. f/ zák. č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzavretia úverovej zmluvy (21.05.2015) zmluva o spotrebiteľskom úvere, okrem všeobecných náležitosti podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

10. Podľa § 11 ods. 1 písm. b/ citovaného zákona poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a/ až k/, r/, y/.

11. Podľa zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzavretia úverovej zmluvy musela uzavretá zmluva obsahovať náležitosti podľa § 9 ods. 2 cit. zákona. Pokiaľ v zmluve o spotrebiteľskom úvere chýba čo i len jedna z podstatných (obligatórných) náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere predpísaných v § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z. je postačujúce, aby bol predmetný úver považovaný za bezúročný a bez poplatkov. V danej veci súd prvej inštancie okrem nedostatku termínov splátok istiny, úrokov a poplatkov úveru konštatoval aj absenciu ďalšej obligatórnej náležitosti, a to konečnej splatnosti úveru (doby trvania úveru). Odvolací súd sa plne stotožnil so záverom vysloveným súdom prvej inštancie o tom, že splatnosť úveru uvedená len v závislosti od počtu splátok, t.j. 42 mesiacov, bez údajov o splatnosti prvej splátky a splatnosti poslednej splátky, nemôže nahradiť náležitosť vymedzenú v ust. § 9 ods. 2 písm. f/ zák. č. 129/2010 Z.z.. Údaj o konečnej splatnosti úveru má byť uvedený v zmluve konkrétnym dátumom konečnej splatnosti úveru, teda dňom, mesiacom a rokom. Oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, na ktoré poukazuje v odvolaní žalovaný, a v ktorom je uvedený termín splatnosti prvej splátky úveru 01.07.2015 a poslednej splátky 01.12.2018 bolo vyhotovené dňa 21.05.2015, t.j. v deň podpisu zmluvy žalovaným. Vzhľadom na skutočnosť, že

žalobca podpísal zmluvu dňa 20.05.2015, t.j. skôr, odvolací súd konštatuje, že v čase, kedy žalobca zmluvu podpisoval, nemal vedomosť o tom, ako je stanovená splatnosť prvej a poslednej splátky úveru. Oznámenie o schválení úveru dlžníkovi je jednostranný právny úkon žalovaného, nie je podpísané žalobcom, teda právne relevantné je to, čo je uvedené v zmluve ako v dvojstrannom prejave vôle oboch účastníkov zmluvy. Za splnenie povinnosti uviesť údaj o konečnej splatnosti úveru, je možné považovať len prípad, kedy má spotrebiteľ vedomosť o údajoch uvedených v ust. § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z. v čase, kedy zmluvu na znak súhlasu podpisuje a vyjadruje vôľu byť ňou viazaný. Za daného stavu sa odvolací súd stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie o absencii údajov o konečnej splatnosti úveru v zmysle § 9 ods. 2 písm. f/ zák. č. 129/2010 Z.z., čo má s poukazom na ust. § 11 ods. 1 písm. b) cit. zákona za následok, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Z týchto dôvodov súd prvej inštancie správne určil, že úver vyplývajúci zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 21.05.2015 sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

12. Čo sa týka ďalšieho určovacieho výroku II., teda určenia, že ustanovenia o zmluvnej pokute uvedené v čl. 8 bod 8.1 Zmluvy o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu č. 8500115709 zo dňa 21.05.2015 sú neplatné, aj ohľadom tohto výroku sa odvolací súd stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že na tomto určení má žalobca naliehavý právny záujem, pretože takýmto určením bude jeho postavenie istejšie a bude mať aj vyriešenú otázku, aký je jeho skutočný dlh. Podľa čl. 8 bodu 8.1 v prípade omeškania dlžníka s úhradou mesačnej splátky alebo jej časti alebo záväzku podľa Dohody o poskytovaní služieb, ak bude uzavretá, je dlžník povinný zaplatiť veriteľovi zmluvnú pokutu vo výške 0,04% dlžnej sumy za každý deň omeškania (t.j. 14,6%). Súd prvej inštancie správne ustálil, že ustanovenie o zmluvnej pokute bolo obsiahnuté v zmluve, ktorá je štandardnou formulárovou zmluvou bez možnosti ovplyvnenia obsahu tohto dojednania žalobcom ako spotrebiteľom. V danom prípade zmluva uzatvorená stranami sporu v bode 14 uvádza, že riadnym vyplnením a následným podpisom tejto žiadosti/zmluvy všetkými zúčastnenými stranami uzatvoril veriteľ s dlžníkom zmluvu o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú zmluvné dojednania a zmluvné strany prehlasujú, že žiadosť/zmluvu vrátane zmluvných dojednaní prečítali, že bola uzatvorená so slobodnej vôle, jej obsahu riadne porozumeli a na dôkaz tejto skutočnosti pripájajú aj podpisy. Zmluvné dojednania, na ktoré zmluva odkazuje v čl. 8 bod 8.1 upravuje nárok žalovaného na zmluvnú pokutu. Vychádzajúc z uvedeného je potrebné konštatovať, že v predmetnej zmluve medzi stranami sporu nebola individuálne dohodnutá zmluvná pokuta, zo strany žalovaného nebolo preukázané, že by žalobcu oboznámil so zmluvnými dojednaniaми zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFI E. B. s.r.o.. Odvolací súd rovnako ako súd prvej inštancie dospel k záveru, že medzi stranami sporu nebola platne dohodnutá zmluvná pokuta, keďže táto bola uvedená iba v zmluvných dojednaniach v čl. 8 bod 8.1. Keďže žalovaný nepreukázal platné dohodnutie zmluvnej pokuty so žalobcom ako spotrebiteľom, či už priamo v spotrebiteľskej zmluve alebo nepochybným spôsobom, že k týmto zmluvným dojednaniam žalobca ako spotrebiteľ pristúpil, záver súdu prvej inštancie, keď túto zmluvnú podmienku určil ako neprijateľnú a neplatnú je správny.

13. Ďalej za správny odvolací súd považuje aj právny záver súdu prvej inštancie, že aj Dohoda o zrážkach zo mzdy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 21.05.2015 je neplatná. Dohoda o zrážkach zo mzdy predstavuje zabezpečovací prostriedok peňažnej pohľadávky, ktorú uzatvára veriteľ s dlžníkom. Pre takúto dohodu platia všeobecné ustanovenia o právnych úkonoch (§ 34 a nasl. Občianskeho zákonníka). Dohoda musí obsahovať označenie pohľadávky, o uspokojenie ktorej ide a výšku dohodnutých zrážok. Uvedené náležitosti predmetnej dohody o zrážkach zo mzdy neobsahovali. Dohody o zrážkach zo mzdy neobsahovali predovšetkým výšku pohľadávky, ktorá má byť zabezpečená ("spoločnosť bude mať - má voči dlžníčke pohľadávku, ktorá vznikne"), opisuje len možné spôsoby jej vzniku. Vymedzenie zabezpečovanej pohľadávky (všetky revolvingy, príslušenstvo, prípadné zmluvné pokuty, náklady, ktoré žalovanému vznikli v súvislosti s vymáhaním pohľadávok a prípadne ďalšie pohľadávky žalovaného voči žalobcovi, ktoré do budúca vyplynú zo zmluvy a jej prípadných dodatkov) je neurčité, a teda neplatné podľa § 37 ods. 1 OZ. V čase uzatvárania dohody o zrážkach zo mzdy musí byť zabezpečovaná pohľadávka presne a úplne konkretizovaná, inak by dlžník nemohol platne prejať vôľu uspokojiť pohľadávku veriteľa prostredníctvom uvedeného zabezpečovacieho prostriedku. Navyiac, žalobca predmetnú dohodu o zrážkach zo mzdy podpisoval 20.05.2015, teda skôr, ako vôbec pohľadávka žalovaného vznikla, resp. ako by bola platne uzavretá zmluva. Suma 630,- eur v bode IV. Dohody o zrážkach zo mzdy bola uvedená len v súvislosti s označením budúceho poskytnutia úveru na základe žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru. Neprípustné je aj navyšovanie zrážok zo mzdy nad dohodnutú výšku, ktoré predstavuje obchádzanie náležitosti dohody o výške mesačných zrážok zo mzdy. Žalovaný nepreukázal ani skutočnosť, že žalobcu poučil o následkoch uzavretia dohody o zrážkach

zo mzdy. Podľa Rozhodnutia Európskeho súdneho dvora v Luxemburgu Asturcom Telecomunicacione C-40/08, je povinnosťou súdu ex offa skúmať neprijateľné podmienky aj bez námietky účastníka konania. Nerovný stav medzi spotrebiteľom a dodávateľom môže byť kompenzovaný iba pozitívnym zásahom, vonkajším vo vzťahu k samotným účastníkom zmluvy (Rozsudky Oceáno Gruppo Editorial a Salvat Editores, C-240/98 až C-244/98, Mostaza Claro C-168/05). Možnosť skúmať aj bez návrhu nekalú povahu podmienky predstavuje prostriedok vhodný na dosiahnutie výsledku stanoveného v čl. 6 Smernice 93/13/EHS, teda na zabránenie tomu, aby jednotlivý spotrebiteľ nebol viazaný nekalou podmienkou a zároveň na dosiahnutie cieľa stanoveného v čl. 7 Smernice. Bolo povinnosťou súdu postupovať v súlade s judikatúrou komunitárneho práva.

14. Odvolací súd v zhode so súdom prvej inštancie považuje Dohodu o poskytovaní služby č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 21.05.2015 za neplatný právny úkon. Dohoda o poskytovaní služieb bola uzavretá v ten istý deň a pod tým istým číslom ako zmluva o revolvingovom úvere a hoci bola uzavretá na samostatnej listine, ako samostatný právny úkon, to ešte neodôvodňuje záver, že táto dohoda bola individuálne dohodnutá, t.j. že svedčí o slobodnej vôli dlžníka pristúpiť na takéto osobitné zmluvné podmienky ako to tvrdí žalovaný. Dohoda je nepochybne súčasťou formulárovej zmluvy. Občiansky zákonník obsahuje demonštratívny výpočet neprijateľných zmluvných podmienok. To znamená, že súdu nebráni žiadna prekážka, aby vyvodil dôsledky zo zmluvného dojednania štandardnej formulárovej zmluvy, ak spôsobujú hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach medzi dodávateľom a spotrebiteľom v neprospech spotrebiteľa podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Žalobca ako spotrebiteľ a ako slabšia strana sporu nemal možnosť participovať na vytvorení formulárovej zmluvy a nepochybne je z hľadiska informovanosti a vyjednávacej pozície slabšou stranou. Žalobca tvrdil, že mu o obsahu a dôvodoch tejto zmluvy nebolo nič vysvetlené, dohoda teda s ním nebola individuálne dojednaná. Žalovaný nepreukázal, že v danom prípade išlo o zmluvnú podmienku, ktorú si vymienil žalobca. Uvedené okolnosti súvisiace s uzavretím tohto zmluvného vzťahu nemožno zneužívať k záverom o individuálnom vyjednaní, že dlžník má možnosť voľby prijať alebo neprijať návrh na uzavretie aj tejto dohody o poskytovaní služieb. Odvolací súd sa preto stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, podľa ktorého dohoda obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky a preto dospel k správne mu záveru, že dohoda o poskytovaní služieb uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným dňa 21.05.2015 je neplatná z dôvodov, ktoré dostatočne jasne vysvetlil v napadnutom rozsudku súd prvej inštancie.

15. Odvolací súd sa plne stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie aj s ohľadom posúdenia neplatnosti rozhodcovskej zmluvy, ktorá bola uzatváraná v súvislosti so žiadosťou dlžníka (žalobcu) o poskytnutie revolvingového úveru. Na doplnenie záverov súdu prvej inštancie ohľadom určenia neplatnosti rozhodcovskej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 21.05.2015 odvolací súd považuje za nevyhnutné poukázať na správnosť záveru súdu prvej inštancie, ktorý posúdil predmetnú rozhodcovskú zmluvu za neplatnú, keď síce rozhodcovská zmluva je formulovaná na samostatnej listine, avšak dopredu pripravená veriteľom, obsahujúca náležitosti rovnaké ako v množstve ďalších prípadov, ktoré sú odvolaciemu súdu známe z jeho rozhodovacej činnosti, nijako nespĺňa kritériá individuálnosti, či jednotlivého prístupu s ohľadom na potreby konkrétneho spotrebiteľa. Je zjavné, že ide o formulárovú zmluvu, opakovane uzatváranú so spotrebiteľmi, s vopred určenými podmienkami, ktorá jednoznačne podlieha skúmaniu existencie neprijateľných zmluvných podmienok v zmysle § 53 Občianskeho zákonníka. Pokiaľ ide o posúdenie samotného obsahu rozhodcovskej zmluvy z hľadiska jej prijateľnosti v spotrebiteľskom zmluvnom vzťahu, odvolací súd považoval za rozhodujúci fakt, že táto dohoda bola uzavretá s iniciatívou veriteľa, v jeho záujme a v snahe zabezpečiť svoj vlastný prospech. Aj pri existencii deklarovanej alternatívy riešenia súdnych sporov (v súdnom i v rozhodcovskom konaní), táto bola len zdanlivá, pretože núti spotrebiteľa podrobiť sa rozhodcovskému konaniu pred rozhodcovským súdom vybraným zo stany veriteľa. Je pritom evidentné, že spory z úverových zmlúv sú vedené takmer výlučne na základe žaloby veriteľa, nie dlžníka a to rozhodcovským súdom majúcim povahu súkromno-právneho subjektu. V ostatnom odvolací súd poukazuje na náležité odôvodnenie zo strany súdu prvej inštancie, s ktorým sa v celom rozsahu stotožňuje.

16. Odvolanie žalovaného bolo preto neopodstatnené.

17. Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

18. O náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že úspešnému žalobcovi nebola priznaná náhrada trov odvolacieho konania, nakoľko žalobcovi žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli.

19. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh)(§ 428 CSP).